

התאחדות התעשיינים מבקשת להצטרף לערר על סגירת מיכל האמוניה בחיפה:

"המפעלים ואלפי עובדיהם נמצאים בסכנה ממשית ובלתי הפיכה"

בדיקת התאחדות התעשיינים מצאה כי סגירת מיכל האמוניה באופן פתאומי, עלולה להוביל לנזק ציבורי בלתי הפיך ולפגיעה בפרנסתם של אלפי עובדים בתעשייה

התאחדות התעשיינים הגישה ביום שישי האחרון (16.2) באמצעות משרד עו"ד עמית, פולק, מטלון ושות', בקשה לבית המשפט המחוזי בחיפה, להצטרף לערר על סגירת מיכל האמוניה בחיפה, שמהווה מקור לחומר גלם למספר רב של מפעלי תעשייה. ההתאחדות טוענת בערר, כי סגירת מיכל האמוניה באופן פתאומי, תוביל לפגיעה מיידית באלפי מקומות עבודה בתעשייה ותשבית קווי ייצור.

"המפעלים ואלפי עובדיהם נמצאים בסכנה ממשית ובלתי הפיכה" נכתב בערר. "לא ניתן לקבל החלטה מושכלת בעניין זה מבלי לשקול את הנזק הציבורי העצום הצפוי להיגרם באופן בלתי הפיך כתוצאה מסגירת מסוף האמוניה הארצי... החלטת בית המשפט לא משפיע על מטה לחמו של אדם אחד, אלא של אלפים וכלל המשק תלוי בכך שמסוף האמוניה הארצי ימשיך לפעול למען צרכי המשק הישראלי בכללותו, עד למציאת פתרונות אחרים שיאפשרו את המשך אספקתה הרציפה של האמוניה".

כמו כן בערר פורטו השירותים הרבים לציבור הרחב שצפויים להיפגע באופן מיידית כתוצאה מסגירה של מיכל האמוניה, לרבות מערך הבריאות הארצי, שמירה על איכות הסביבה וביטחון המדינה, מבלי למצוא פתרון הולם.

"לא לחינם ממשלת ישראל נמנעה מסגירת מסוף האמוניה הארצי, גם נוכח קמפיין ציבורי נרחב להסרתו- הפגיעה הצפויה במשק היא מבהילה וחולשת על כל התחומים עליהם מופקדת הממשלה- הפגיעה בלתי נמנעת בתוצר הלאומי הגולמי, בייצוא, ביחסים המסחריים הבין לאומיים, באלפי מקומות עבודה, בעשרות אלפים התלויים במקומות העבודה, במאות אלפים נוספים במעגלים הנוספים - בלי אמוניה לא ניתן יהיה לדאוג לקירור בבתי חולים ולקרר מוצרי מזון חיוניים לעת חירום לאוכלוסיה,

בלי אמוניה לא ניתן יהיה למנוע באופן יעיל תאונות בתעשייה הכימית ולא יהיה מלאי חירום לתעשייה הכימית, לא ניתן יהיה לצמצם פליטות תעשייתיות ולשמור על אוויר נקי, לא ניתן יהיה לייצר מלט לצרכי בנייה, לא ניתן יהיה לייצר דשן שהנו חומר גלם הכרחי לחקלאות המקומית לשם גידול ירקות ופירות ועוד" נכתב בערר של ההתאחדות.

כמו כן התאחדות התעשיינים טוענת בערר כי בית המשפט קבע לסגור את מיכל האמוניה באופן פתאומי, על אף שלא נוצרו כל נסיבות חדשות משמעותיות שמצדיקות מתן צו סגירה - דבר אשר אינו מצדיק פגיעה כה רחבת היקף במשק המקומי ובציבור הרחב.

"סגירתו של המיכל כעת, תוך היתלות בטיב מאמצי הממשלה למצוא חלופות, אינה החלטה הנוגעת למסוכנותו של מסוף האמוניה הארצי, כי אם הצמדת אקדח לרקתו של המשק הישראלי, בדרישה להחיש את צעדיו.

עם כל הכבוד הראוי, זוהי מטרה זרה לסמכותו של בית המשפט.

לא חל כל שינוי לרעה במסוכנות הנטענת הנשקפת לכאורה ממסוף האמוניה הארצי. כמו כן, בהיבט העובדתי, לא הובאו נתונים מספיקים לבית המשפט כי הממשלה אכן הגיעה ל"מבוי סתום" בעניין החלופות למסוף האמוניה הארצי. כישלוננו של מכרז הוא כישלון, לא מבוי סתום. בהיבט המשפטי, אין כל בסיס לקביעה לפיה עיכובים במציאת פתרון, או אפילו "מבוי סתום" יכולים לבוא בנעלי הנסיבות החדשות הדרושות לצורך נקיטה בצו סגירה ללא שינוי במסוכנות".

עוד מציינת ההתאחדות בערר, כי היא "דוחה מכל וכל את חוות הדעת שהוצגה לבית המשפט, אשר הוכנה על ידי 'מומחים' אשר נעדרו כל ניסיון וידע בתחום ניהול סיכונים במתקני אמוניה או דומיהם. התשתית המקצועית והעובדתית בחוות הדעת, לרבות ובפרט הערכות הסיכון, היא מופרכת, ועומדת בניגוד מוחלט מחוות דעת של גופים ברי סמכא מטעם המדינה בעניין זה, ובכלל זה המשרד להגנת הסביבה ופיקוד העורף. הנתונים המובאים בחוות הדעת בעניין הצורך הלאומי באמוניה, כמו גם הקביעה כי האין המדובר ב"אינטרס לאומי" מוטעים באופן קיצוני כל כך,

עד שאינם מכבדים כל נייר עליו הם כתובים, ואשר מוגש להכרעתו של בית משפט. כמפורט מעלה, הצורך של התעשייה המקומית ולא פחות מכך של תושבי המדינה במסוף אמוניה ארצי מתפקד הוא צורך אקוטי ולעיתים אף קיומי".